

Μάρτιος 2012
έτος 38ο
άρ. φύλ. 640

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Άθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Σύσκεψη για την Ίεραποστολή

Το Σάββατο 3 Μαρτίου το απόγευμα, με την ευκαιρία της Κυριακής της Ορθοδοξίας, διοργανώνεται στην αίθουσα Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, β΄ όρ. Όμονοια, έσπερίδα με θέμα:

«Η Ορθόδοξη Ίεραποστολή σήμερα».

Θα έξεταστούν τὰ έπιμέρους θέματα:

- Η κατά τόπους κατάσταση της έξωτερικής Ίεραποστολής στίς ήμέρες μας.
- Οί έπιπτώσεις της οικονομικής κρίσεως έπί της πορείας της έξωτερικής Ίεραποστολής.
- Η προσέγγιση των έτεροδόξων και άλλοδόξων μετanasτών και ή δράση των πολυνύμων αίρέσεων.
- Τò ένιαίο μήνυμα της Καθολικής Ορθοδοξίας πρòς τòn σύγχρονο κόσμο.

Η έσπερίδα θα άρχισή με την συμμετοχή στην άκολουθία του Έσπερινού στòn Ι. Ν. Αγ. Κωνσταντίνου Όμονοίας στίς 5 μ.μ, θα συνεχιστή με κέρασμα αγάπης και με την παρουσίαση των έπιμέρους φορέων της Ορθοδόξου Ίεραποστολής στην αίθουσα των Έπαλξεων γύρω στίς 6 μ.μ, όπου θα άκολουθήσουν οί εισηγήσεις και οί έπιμέρους συζητήσεις.

Είσοδος έλεύθερη.

Παρακαλούνται όλοι οί σχετικοί με την Ίεραποστολή φορείς και προσωπικότητες και ιδιαίτέρως οί άναγνώστες των Έπαλξεων νά συμμετάσχουν στην σύσκεψη αυτή, ώστε όλοι μαζί νά έξετάσωμε πώς μπορεί νά συνεχιστή ή διάδοση του Ευαγγελίου στòn σύγχρονο κόσμο –στò έσωτερικό και έξωτερικό– πρòς δόξαν Θεού και σωτηρία των ανθρώπων.

Πανηγυρική εκδήλωση

Τήν 25^η Μαρτίου, ήμέρα Κυριακή και ώρα 1:30μμ στην αίθουσα Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, β΄ όρ. Όμονοια θα πραγματοποιηθή πανηγυρική εκδήλωση για την έθνική επέτειο του 1821 και για την συμπλήρωση 35 χρόνων από την ίδρυση της Έλληνικής Χριστιανοκοινωνικής Ένώσεως (Ε.Χ.Ε).

Τò πρόγραμμα περιλαμβάνει:

Επίκαιρη όμιλία του ύπευθύνου των Έπαλξεων κ. Β. Τσουπρά.

Παραδοσιακά άσματα, ποιήματα και μηνύματα, πού θα άποδώση ή χορωδία των Έπαλξεων.

Γεύμα με ψαρικά έδέσματα και συναφή κεράσματα.

Οί έπιθυμούντες νά λάβουν μέρος στò γεύμα παρακαλούνται νά τò δηλώσουν μέχρι τò Σάββατο 24 Μαρτίου και ώρα 2:00μμ για τòn κανονισμό των μερίδων.

Πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής στὰ τηλέφωνα: 210 52 30948, 6936 901606.

Οί δραστηριότητες συνεχίζονται

Στην αίθουσα των Έπαλξεων, Ζήνωνος 3, β΄ όροφος, πλ. Όμονοίας γίνονται: Κάθε Σάββατο και ώρα 6:00 μ.μ. μαθήματα παραδοσιακών χορών, στίς 7:00μμ σύντομη όμιλία και συζήτηση έπί διαφόρων θεμάτων και στίς 8:00 μ.μ. μουσική και πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακή και ώρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα για άτομα με ειδικές άνάγκες και στίς 7:00 μ.μ. περιστασιακώς πνευματικές όμιλίες ως και πολιτιστικές εκδηλώσεις από διακεκριμένους όμιλητές.

Καθημερινώς παρέχονται δωρεάν μαθήματα αρχαίων ελληνικών, ξένων γλωσσών, ήλεκτρονικών ύπολογιστών, μουσικής. Έπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις καθώς και μορφωτικές εκδρομές.

Πληροφορίες: Ορθόδοξη Εφημερίδα «Έπαλξεις», τηλ: 210 5230948.

Οί Έπαλξεις του Αιγάλεω

Οί όμιλίες και οί λοιπές δραστηριότητες των Έπαλξεων Αιγάλεω συνεχίζονται κανονικώς στη νέα αίθουσά των, Αναγεννήσεως 19 (πλησίον Αγ. Σπυρίδωνος), με κεντρική όμιλία και Ίερά Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ και ώρα 7.30 μ.μ.

«Μαύρη είν’ ή νύχτα...»

Μαύρη, άγαπητοί μας άναγνώστες, μαύρη και κατασκότεινη νύχτα καλύπτει όλόκληρη την πατρίδα μας και την ψυχή μας. Κανένα άστρο έλπίδας στòn όρίζοντα. Καμμιά φωτεινή χαραμάδα στò κάτεργο της δουλείας. Καμμιά τρεμάμενη σπίθα στην ξεχασμένη χόβολη. Παντού πυκνό σκοτάδι. Πόνος, άγανάκτηση και πρò παντός γενική άνασφάλεια. Κανείς δέν ξέρει «τί τέξεται ή έπιούσα». Ίσως τὰ χειρότερα δέν ήρθαν άκόμη...

Βεβαίως, σέ τέτοιες ζοφερές καταστάσεις βρέθηκε πολλές φορές ή πατρίδα μας. Αλήθεια, πόσες φορές δέν σκλαβώθηκε, δέν λεηλατήθηκε, δέν καταστράφηκε, δέν έρημώθηκε! Ποιός μπορεί νά ξεχάση την μαύρη και μακραίωνα σκλαβιά στην βάρβαρη Τουρκία, όπου «όλα τὰ έσκιαζε ή φοβέρα και τὰ πλάκων’

ή σκλαβιά»! Στίς προηγούμενες, όμως, φορές, παρ’ όλον ότι και τότε «μαύρη ήταν ή νύχτα στὰ βουνά», ό κάθε άγωνιστής τραγουδούσε: «στὰ άγρια, στὰ σκοτεινά, ό Έλλην ξεσπαθώνει, ξεσπαθώνει».

Πράγματι. Η άσβεστη φλόγα πού έκαιγε μέσα στὰ στήθη των σκλαβωμένων Ρωμιών τούς έκανε νά ξεσπαθώνουν, νά πραγματοποιούν έξεγέρσεις (πάνω από 65 σ’ όλο αυτό τò διάστημα) και στò τέλος νά ξεσηκωθούν σύσσωμοι κατά τού κοινού τυράννου και νά πετύχουν την άπελευθέρωση τού έλλαδικού χώρου.

Τώρα, όμως, ό δυνάστης δέν είναι κάποιος συγκεκριμένος

Συνέχεια στη σελ. 2

Έλπιδοφόρα συνάντηση

Μεγάλη έπιτυχία είχε ή συνάντηση για την Ένότητα και Συνεργασία πού πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου στην αίθουσα Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, από τις 11:30πμ μέχρι τις 1:30μμ.

Κύριος όμιλητής ήταν ό π. Γεώργιος Μεταλληνός, ό όποιος τόνισε ότι ή ένότητα και ή συνεργασία των Ορθοδόξων είναι θεία έπιταγή, άναφέροντας την σχετική διδασκαλία της Αγίας Γραφής και των Πατέρων της Έκκλησίας. Τόνισε, έπίσης, ότι ή ένότητα των χριστιανικών δυνάμεων, προσώπων και ομάδων, είναι και έπιτακτική άνάγκη των καιρών. Η ένότητα, όμως, αυτή πραγματοποιείται δια της πνευματικής όδοι με την παρουσία και την ένέργεια της χάριτος τού Θεού μέσα στην ψυχή και σέ έπιμέρους ένέργειες των Χριστιανών. Έπομένως, ή έλλειψη ένότητας σημαίνει και έλλειψη ταπεινώσεως και άπομακρύνσεως των Χριστιανών από την ένοποιητική θεία χάρη. Σημαίνει, έπίσης, την μη έλληλοαποδοχή και έλληλοσυμπλήρωση και την μη έφαρμογή τού «άλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε».

Ακολούθησε συζήτηση με συντονιστή τòn ύπεύθυνο

των Έπαλξεων Β. Τσουπρά. Παρέστησαν πολλοί συνεργάτες και φίλοι των Έπαλξεων, ως και οί κ. Έμμ. Μηλιαράκης και Αθαν. Κουρταλίδης, εκπρόσωποι της «Χριστιανικής Δημοκρατίας», και Λέων Μπράνγκ, εκπρόσωπος της «Κοινωνίας», οί όποιοι στίς παρεμβάσεις τους έπεσήμαναν έπίσης την επείγουσα άνάγκη για συνεργασία όλων των χριστιανικών κινήσεων και των ύγιών πνευματικών δυνάμεων τού τόπου μας.

Στò τέλος άναγνώστηκε και ψηφίστηκε όμοφώνως «Ψήφισμα Ένότητος και Συνεργασίας», πού παρατίθεται σέ άλλη στήλη της εφημερίδος μας. Τò ψήφισμα άπεστάλη πρòς όλες τις δημοκρατικές και κοινωνικές κινήσεις και όργανώσεις, ως και προσωπικότητες, με την παράκληση όπως, εάν ύπάρχη κοινός πόθος για την σωτηρία της χώρας μας, νά όρίσουν εκπροσώπους για κοινή ευρύτερη σύσκεψη πρòς καθορισμό τού τρόπου συνεργασίας. Άς ευχηθούμε και άς βοηθήσουμε όλοι νά ύπάρξη κάποιο θετικό άποτέλεσμα.

Συνέχεια στη σελ. 4

Γιατί απέτυχαν τα απελευθερωτικά κινήματα

Κάθε φορά που μελετάμε την περίοδο της τουρκοκρατίας διερωτόμαστε γιατί, ενώ είχαμε τόσες εξεγέρσεις και τόσες απελευθερωτικές κινήσεις, καμία από αυτές δεν κατόρθωσε να σημειώσει έπιτυχία και να απελευθερώσει όλο το σκλαβωμένο Γένος. Το γεγονός μάλιστα ότι οι Έλληνες και οι γύρω ορθόδοξοι λαοί ήσαν πολυπληθέστεροι από τους Τούρκους, ιδιαίτερα στην κυρίως Ελλάδα και στα παράλια της Μικράς Ασίας, κάνει το ερώτημα αυτό πιο έντονο.

Στο άρθρο αυτό θα προσπαθήσουμε να εξετάσουμε με προσοχή τα τότε γεγονότα και να προσεγγίσουμε, όσο μπορούμε αντικειμενικότερα, στην απάντησή του. Έτσι, θα βοηθηθούμε στην κατανόηση του σύγχρονου προβλήματος, που είναι η υποδούλωση των τόσων εκατομμυρίων Ελλήνων σε μια φούχτα ξενοκίνητων εξουσιαστών, εκμεταλλευτών και τοποτηρητών των ξένων συμφερόντων.

Συνέχεια στη σελ. 3

Μηνύματα Ευαγγελισμού

Υπό Κ. Γανωτή

Η υπέρλαμπρη ήμέρα του Ευαγγελισμού πλησιάζει, και η Εκκλησία μας ετοιμάζεται να την γιορτάσει και ειδοποιεί τους πιστούς με τα προεόρτια να περιμένουν τη μεγάλη χαρά. Για τον πολύν κόσμο που σκέφτεται με τον κοινόν νου, αυτός ο συναισθηματισμός φαίνεται παιδαριώδης και ανεδαφικός.

Ο πολός κόσμος δεν περιμένει κανένα αληθινό Ευαγγελισμό, δεν θέλει να ελπίζει σε τίποτε, όπως έβαλε και ο μακαρίτης Νίκος Καζαντζάκης να γράψουν επάνω στον τάφο του, και αντί να τό ‘χει για δυστυχία του, το φόρεσε κορώνα στο κεφάλι! Και μέσα σε αυτόν τον ανευαγγέλιστο κόσμο η Εκκλησία χτυπάει τις καμπάνες του Ευαγγελισμού. Ξέρει ότι στο βάθος της κάθε ψυχής κρύβεται η εικόνα του Θεού, ξέρει ακόμα ότι στο κάθε σώμα, ακόμα και σε αυτά που ξετσιπώνονται με την ακολασία και τις διαστροφές, σε κάθε τέτοιο σώμα

Συνέχεια στη σελ. 2

Τὰ κοινὰ κοινῶς

Συνέχεια από τη σελ. 1

βάρβαρος –οὔτε μᾶς πολεμάει μὲ ὁρατὰ ὄπλα– ἀλλὰ εἶναι ἡ πολιτισμένη Δύση καὶ μᾶς καταδυναστεύει μὲ τῆς ἀράχνης τὰ δίκτυα καὶ μὲ τῆς ἀπάτης τὰ σχέδια. Ἐμεῖς δὲ οἱ ΝεοἙλληνες, συνηθισμένοι στὴν ραστώνη, στὴν πλαστή εὐημερία καὶ στὴν καταναλωτικὴ μανία, δὲν πῆραμε κᾶν εἶδηση πῶς μπλεχτήκαμε στὰ δίκτυα τοὺς καὶ πῶς ἀφήσαμε τὰ ντόπια ὄργανά τοὺς νὰ κάνουν τὸ μεγάλο ξεπούλημα.

Πρὶν δηλαδὴ μᾶς φορέσουν τὸ ζυγὸ καὶ μᾶς βάλουν τὶς χειροπέδες, φρόντισαν νὰ μᾶς ἀλλοιώσουν τὴν ψυχὴ καὶ νὰ μᾶς διώξουν τὸ φιλότιμο. Οὔτε ἡ πνευματικὴ ἡγεσία, οὔτε οἱ διανοούμενοι, οὔτε ὁ Τύπος ἐνημέρωσαν τὸ λαὸ γιὰ τὴν κρατικὴ σπατάλη ποὺ γινόταν, γιὰ τὴν ὑπερχρέωση ποὺ συντελεῖτο καὶ γιὰ τὴν διάλυση ὅλων τῶν παραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας. Θὰ ἐνθυμούνται οἱ ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες ὅτι ὅσες φορὲς οἱ Ἐπάλξεις ἀνέφεραν τὸ κακὸ ποὺ συντελεῖτο καὶ κατήγγειλαν τοὺς ὑπευθύνους, ἀντιμετώπιζαν τὴν μὴνὴ τῶν κρατικῶν ὁργάνων, τὴν ἀπομάκρυνση ἀπ’ ὅλους τοὺς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς λεγομένους ἐκκλησιαστικούς, καὶ γενικῶς τὴν προσπάθεια ὅλων πρὸς πλήρη ἀπομόνωση.

Βέβαια, θὰ ἰσχυριστῇ κάποιος ὅτι καὶ στὶς ἡμέρες μᾶς, καὶ ἰδιαίτερως κατὰ τὸ τελευταῖο ἔτος, γίνονται ἀρκετὲς διαμαρτυρίες, γράφονται ἄρθρα καὶ πραγματοποιοῦνται πολλὲς συγκεντρώσεις. Ὅλ’ αὐτὰ, ὅμως, εἶναι κατόπιν ἐορτῆς. Οἱ συγκεντρώσεις μάλιστα διαμαρτυρίας, ποὺ πραγματοποιήθηκαν ἕως τώρα στὸ κέντρο τῆς Ἀθηνῶν, ἔτσι ποὺ ἔγιναν ἀνοργάνωτες καὶ ἀπεριφρούρητες, τὸ μόνον ποὺ πέτυχαν ἦταν νὰ δώσουν τὴν εὐκαιρία στὰ γνωστὰ ἄγνωστα στοιχεῖα νὰ προβοῦν σὲ καταστροφὲς ξένης περιουσίας καὶ σὲ ἀκατανόμαστους βανδαλισμούς, γεγονὸς ποὺ ἔκανε τὸν κύκλο τῆς γῆς καὶ καταρράκωσε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη τὸ κύρος τῆς χώρας μᾶς.

Ἐπειδὴ, ὅμως, ἡ μαύρη νύχτα δὲν φεύγει μὲ φωνές, μὲ μοιρολόγια ἢ μὲ κατάρες ἀλλὰ μὲ δράση –καὶ μάλιστα μὲ συντονισμένη καὶ κοινὴ δράση–, ὀφείλομε ὅλο ὅσοι πονᾶμε αὐτὸν τὸν τόπο, ἀκοῦμε τὴν φιλελεύθερη λαλιά τῶν προγόνων μᾶς καὶ ἐναντιούμεθα σὲ κάθε πράξη ὑποτέλειας τῶν ἄχρηστων καὶ ἄχριστων πολιτικῶν μᾶς νὰ ἀφυπνιστοῦμε, νὰ συνεργαστοῦμε καὶ νὰ δράσωμε ἀπὸ κοινοῦ μὲ κάθε μέσο γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση κάθε ψεύτη καὶ ἀπατεῶνα καὶ γιὰ τὴν προώθηση τιμίων ἀνθρώπων στὴν κυβέρνηση, γιὰ νὰ περισώσουν ὃ τι μπορεῖ ἀκόμη νὰ περισωθῇ. Ἡ μέχρι τώρα ἀδράνεια ὅλων καὶ ἡ προσημονή ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς νῦν πολιτικούς ἢ κάποιος ἄλλος καινούργιος θὰ φανῇ, γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν κατάσταση, ἀποδείχθηκε ἐσφαλμένη καὶ βλαβερή.

Ὅπως ἔχουν τονίσει ἐπανειλημμένως οἱ Ἐπάλξεις, πρέπει ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες νὰ γίνουμε ἐνεργοὶ πολῖτες καὶ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχχνα μᾶς (καὶ ὄχι ἀπὸ μασσωνικούς ἢ μαρξιστικούς κύκλους) νὰ ἐπιλέξομε τοὺς πιὸ ἀξιους, τοὺς πιὸ τίμιους καὶ τοὺς πιὸ καλοὺς, γιὰ νὰ μᾶς κυβερνήσουν. Ἀσφαλῶς, δὲν γνωρίζομε πότε θὰ γίνουν ἐκλογές οὔτε κι ἂν γίνουν. Ξέρομε, ὅμως, ὅτι, ὅσο ἔμεῖς ἀδρανοῦμε, οἱ ξένοι καὶ ντόπιοι κερδοσκόποι καὶ καιροσκόποι πλέκουν νέα δίκτυα καὶ χαλκεύουν φρικτότερα δεσμὰ γιὰ τὴν πλήρη καταστροφή μᾶς.

Εἶναι, λοιπόν, ἀπαραίτητη ἡ συνεργατικὴ δράση καὶ οἱ κοινοὶ ἀγῶνες. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ διοργανώσαμε τὴν συγκέντρωση τῆς 12^{ης} Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἡ ὁποία ἐξέδω-σε τὸ σημαντικὸ ψήφισμα, ποὺ δημοσιεύουμε σὲ ἄλλη στήλῃ τῆς ἐφημερίδος μᾶς καὶ τὸ ὁποῖο ἐστάλη σὲ ὅλες τὶς ὑγιεῖς δυνάμεις τοῦ τόπου, πρόσωπα καὶ ὁμάδες, γιὰ τὴν ἐπίτευξη ἐπιτέλους τῆς πολυπόθητης συνεργασίας καὶ κοινῆς δράσεως.

Γιὰ νὰ ἔχῃ, ὅμως, ἀνταπόκριση καὶ ἡ ἐνωτικὴ αὐτὴ προσπάθεια τῶν Ἐπάλξεων, ὀφείλουν οἱ ἀναγνώστες καὶ οἱ φίλοι τῶν Ἐπάλξεων, ἀφοῦ ἀποδεσμευτοῦν ἀπὸ κάθε κομματικὴ καὶ ὁργανωσιακὴ ἐξάρτηση, νὰ σχηματίσουν τοπικὲς ὁμάδες γιὰ ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δράση καὶ νὰ σκεφθοῦν σοβαρὰ πῶς μποροῦν νὰ βοηθήσουν στὴν ἑλληνορθόδοξη κοινωνικοπολιτικὴ καλλιέργεια τοῦ λαοῦ, ὥστε κάθε γενικότερη κοινὴ προσπάθεια νὰ βρῇ συνεργάτες σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες. Ἄς ἐνδι-αφερθοῦμε περισσότερο γιὰ τὴν ταλαιπωρημένη πατρι-δα μᾶς καὶ μὲ πίστη καὶ ἐλπίδα στὸ Θεὸ ἄς πρωτοστα-τήσουμε στὴν ἀλληλοβοήθεια καὶ στὴν κοινὴ δράση καὶ ὁ Παντοδύναμος ἔξει Ἐκεῖνος πότε καὶ πῶς θὰ φέρῃ τὴν λύση. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι «πλοῦσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθή-σονται παντὸς ἀγαθοῦ».

Β. Τσούπρας

Μηνύματα Ευαγγελισμού

Συνέχεια από τη σελ. 1

υπάρχει τὸ σχῆμα καὶ ἡ φύση τοῦ σώματος τῶν ἁγίων, τῆς Παναγίας μᾶς, τοῦ ἰδίου τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀκοῦει ἡ Εκκλησία ἀπὸ κάποιες μυστικὲς γωνιές τοῦ εἶναι μᾶς νὰ εκπέμπονται μυστικὲς λεπτό-τατες δυσδιάκριτες φωνές, επικλήσεις βοήθειας, φωνές ποὺ δὲν εγγράφονται ἀπὸ τα ηλεκτρονικὰ ὄργανα ἀλλὰ συλλαμβάνονται ἀπὸ τὴ μητρικὴ καρδιά τῆς Εκκλησίας.

Ὅποιος κοιτάξει μὲ ἀγάπη τα σημερινὰ παιδιὰ, θὰ διαπιστώσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ορφάνιας νὰ πλανάται στα πρόσωπά τοὺς καὶ ἀκόμα τοῦ φόβου, τοῦ πανικοῦ μπροστὰ στο φάσμα τῆς οποιασδήποτε ἀποτυχίας. Οἱ σημερινοὶ γονεῖς δὲν ἀναπαύουν τὶς ψυχές τῶν παιδιῶν τοὺς, δὲν ἔχουν τρόπο νὰ θεραπεύσουν τοὺς φόβους τῶν παιδιῶν τοὺς, γιατί καὶ οἱ ἴδιο βρίσκονται χαμένοι μέσα στοὺς φόβους τοὺς. Οὔτε ἓνα παραμῦθι τῆς προ-κοπῆς δὲν ἔχουν νὰ βάλουν στο κασετόφωνο οἱ σημε-ρινοὶ γονεῖς, γιὰ νὰ μερώσουν τα παιδιὰ τοὺς. Τα σενάρια τῆς παιδικῆς ψυχαγω-γίας σήμερα εἶναι ἡ τρομακτικὰ–φρικια-στικά ἢ πληκτικά. Καὶ τα σημερινὰ παι-διὰ, ποὺ δὲν ἔχουν ἀκόμα σκληρῶναι τα πρόσωπά τοὺς καὶ τὶς καρδιές τοὺς, πε-ριμένουν, ζητοῦν τὸν Ευαγγελισμό τοὺς.

Τὸ ἴδιο καὶ οἱ μοναχικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν εγκαταλειφθεῖ στὴ μοναξιά τοὺς. Σὲ αὐτοὺς ἀνήκουν καὶ οἱ παραδαρμένες ψυχές ποὺ σὲ κάποια νεανικὴ ἡλικία ἐπε-σαν στὴ διαφθορά καὶ στὴ φτηνή, πρόστυ-χη «ψυχαγωγία» καὶ σὲ λίγα χρόνια βρέ-θηκαν πεταμένες στο περιθώριο. Μέσα ἀπὸ τὴ μοναξιά καὶ τὴ φρίκη τοῦ περι-θωρίου ἀπευθύνονται προσευχές πρὸς τὴν εὐσπλαχνὴ Μητέρα ὅλων τῶν πονε-μένων καὶ ἀποτυχημένων. Τα νοσοκομεία, τα ἀσυλα, οἱ φυλακές αποτελοῦν ἀποικίες δεομένων ψυχῶν ποὺ προσκαλοῦν τὸν Ευαγγελισμό. Μία ἐπίσκεψη σὲ νοσο-κομεία ἢ ἄλλο ἱδρυμα τοῦ πόνου μᾶς πείθει μὲ τα γλυ-κασμένα πρόσωπα ὅτι ἔχει ωριμάσει μέσα σὲ αὐτὰ ἡ ἀνάγκη τοῦ Ευαγγελισμοῦ.

Οἱ σημερινοὶ γονεῖς τῶν μεγάλων παιδιῶν, καθὼς «ἀπολαμβάνουν» τὴν ἑλλειψὴ σεβασμοῦ καὶ ὑπακοῆς, ὅπως διδάχτηκαν τα παιδιὰ τοὺς ἀπὸ τὴ θεωρία καὶ πρά-ξη τοῦ προοδευτισμοῦ, οἱ γονεῖς αὐτοὶ ποὺ βλέπουν ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ τὰ παιδιὰ τοὺς νὰ κυλοῦν στὶς ἀρρώ-στιες, στα ναρκωτικά, στὶς διαστροφές, στὴν ἀποχαλνώση, στὶς ψυχοσθένειες, αὐτοὶ οἱ γονεῖς, ποὺ εἶναι καὶ πολλοὶ στὴν ἐποχὴ μᾶς, δὲν μποροῦν νὰ μὴν ἀναστενάξουν καὶ ὁ ἀναστεναγμὸς τοὺς εἶναι πρόσκληση τοῦ Ευαγγελισμοῦ.

Μένουν οἱ δυνατοί, οἱ νέοι, οἱ ωραῖοι καὶ οἱ πλού-σιοι, ποὺ μέσα στὴν ψευδαίσθηση τῆς παντοδυναμί-ας τοὺς νιώθουν ἀντάρκες καὶ υπερέφανοι. Κι αὐτοὺς ὅμως τὸ ἀστατο τῆς ζωῆς, ὁ θάνατος ποὺ παραμονεύει τα εὐάλωτα αὐτὰ θύματά τοῦ, τοὺς ἀνησυχοῦν κάπο-

τε καὶ τοὺς ξυπνοῦν στὴ μετάνοια, σὲ κάποια ἴσως ἐμ-μεση καὶ ἀπόκρυφῃ μετάνοια.

Ἔτσι, ὅλος ὁ κόσμος ἀργὰ ἢ γρήγορα, κρυφὰ ἢ φα-νερὰ στήνει αὐτί, γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν καμπάνα τοῦ Ευ-αγγελισμοῦ. Ὅλοι υποφέρουν εἴτε ἀπὸ τα βάσανα εἴτε ἀπὸ τὶς αμαρτίες τοὺς εἴτε καὶ ἀπὸ τα δύο. Καὶ ἡ Εκκλη-σία μᾶς μὲ τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας Παρθένου καὶ μὲ τὴν τιμὴ τοῦ Ευαγγελισμοῦ τῆς ευαγγελίζεται στὸν κό-σμο πρῶτα ἀφῆσιν αμαρτιῶν. Τὸ πόσο σπουδαῖο εἶναι αὐτὸ τὸ καταλαβαίνει κανεὶς, ὅταν ἀναλογιστεῖ τὴν κο-σμικὴ δικαιοσύνη, ποὺ δὲν συγχωρεῖ τίποτε σὲ κανένα. Ἡ συγχώρηση τῆς Εκκλησίας ἀποτελεῖ ἄμεση βίωση τοῦ αἰσθήματος τοῦ παιδιοῦ ποὺ ἀπολαμβάνει τὴν τρυφερὴ ἀγάπη τοῦ Πατέρα. Πόσο ξεκουράζει αὐτὸ τὸ αἶσθημα, πόσο εξαφανίζει ἀμέσως τὸ κρῦο αἶσθημα τῆς μοναξιάς!

Ὑστερα ευαγγελίζεται ἡ Εκκλησία μᾶς τὴν πατρι-κὴ συμπαράσταση στα μικρὰ καὶ μεγάλα προβλήμα-τα αὐτῆς τῆς πρόσκαιρης ζωῆς. Οἱ δυνατοὶ καὶ οἱ ἐξυ-

πνοι διακηρύττουν πῶς δὲν εἶναι δυνα-τὸ νὰ ζήσεις σήμερα «μὲ τὸ σταυρὸ στο χέρι». Ἡ πραγματικότητα ὅμως ἐδείξε ὅτι μόνο μὲ τὸ Σταυρὸ στο χέρι ζεῖς καὶ ὄχι μόνο ζεῖς ἀλλὰ καὶ ευτυχεῖς. Ἐμεῖς ἰδι-αίτερα οἱ Ἕλληνες ἔχομε νὰ θυμούμα-στε ὅτι μὲ τὸ σταυρὸ στο χέρι ἀποκτήσα-με τὴν ἐλευθερίᾱ μᾶς καὶ κερδίσαμε ὄχι μόνο τὴν ψυχὴ μᾶς καὶ τὴ δόξα τοῦ μάρ-τυρα ἀλλὰ καὶ τὴν κοσμικὴ δόξα τῆς Ἱστο-ρίας, ποὺ εἶναι τὸ καμάρι τοῦ ἔθνους μᾶς μέσα στὸν κόσμο.

Καὶ τὸ τρίτο ποὺ ευαγγελίζεται ἡ εκ-κλησία μᾶς εἶναι ἡ κατάρρηση τοῦ θανά-του, ἡ αἰωνιότητα. Οἱ ἐξυπνοὶ γελοῦν εἰ-ρωνικά μ’ αὐτὸ ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐξηγοῦν πῶς ἀντέχουν τὴ ζωὴ τοῦ μελλοθανάτου καὶ

πῶς ησυχάζουν μπροστὰ στο ἀγνωστο τῆς ἄλλης ζωῆς. Χαράς ευαγγέλια ονομάζει ὁ λαὸς μᾶς κάθε μεγάλῃ καὶ ευχάριστη εἰδηση, γιατί ἔχει σαν πρότυπο τὴ χαρὰ τοῦ Ευαγγελισμοῦ.

Καὶ σ’ ὅσους ἀμφιβάλλουν ἢ διστάζουν ἢ ἀπελπίζο-νται, προβάλλει ἡ Εκκλησία μᾶς τα πρόσωπα τῶν Ἀγί-ων μᾶς. Οἱ Ἅγιοι μᾶς συνειδητοποίησαν τὸν παγκόσμιο πόνο, τὸν ἔκαναν δικὸ τοὺς καὶ προσκάλεσαν τὸν Ευ-αγγελισμό. Καὶ ὁ Θεὸς τοὺς χάρισε τὴν ἀφεση αμαρτι-ῶν καὶ ἐνίωσαν ἔτσι ἐλευθεροὶ καὶ ἀθῶοι, τὴν πατρικὴ Του πρόνοια καὶ ἐνίωσαν ἀνάλαφροι καὶ ξέγνοιαστοι καὶ τέλος τὴν αἰώνια μακαριότητα καὶ ἐφτάσαν ἐκεῖ ποὺ δὲν μπόρεσαν, οὔτε διανοήθηκαν νὰ φτάσουν οἱ σοφοὶ καὶ οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς.

Γι’ αὐτὸ, λοιπόν, ἀς στήσουμε αὐτὶ ν’ ἀκούσουμε ἐφέ-τος τὶς καμπάνες τοῦ Ευαγγελισμοῦ. Ἀς ἀφήσουμε τὶς σκληρές καὶ ἀνόητες πόζες καὶ ἀς γίνουμε σαν τα παι-διὰ ποὺ διψοῦν γιὰ χαρὰ καὶ τὸ δείχνουν. Ὁ ἄγγελός μᾶς θα μᾶς ευαγγελιστεῖ καὶ ἐμᾶς χαράν μεγάλην, ὅπως καὶ στὴν Παναγία. Ἀς τὸν περιμένομε.

Ἐπιστολὴ ἀναγνώστου

Ἄν καὶ εἴμαστε Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἐκλέγομε γιὰ νομοθέτες καὶ κυβερνήτες πρόσωπα ποὺ ἀποδεικνύο-νται ἐχθροὶ τῆς Εκκλησίας, πολέμιοι τῆς χριστιανικῆς πίστεως, δυνάστες καὶ ἐκμεταλλευτὲς τοῦ λαοῦ. Ἐκτε-λοῦντες ἐντολές ξένων κέντρων ἐργάζονται ἀόκνως καὶ μεθοδικὰ γιὰ τὴν ἀποκοπὴ μᾶς ἀπὸ τὶς πνευματικὲς ρί-ζες μᾶς, τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ πίστη, τὴν περιθω-ριοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας μᾶς. Ἐχουμε μεγάλῃ εὐθύνῃ καὶ ἔμεῖς οἱ πολῖτες γιὰ τὴν πολλαπλὴ κρίση ποὺ ἀντι-μετωπίζει ἡ πατρίδα μᾶς.

Γι’ αὐτὸ, ψεῦτες, κλέφτες, καταχραστὲς, διεφθαρμένοις, ἐθνικοὺς μειοδότες, προδότες, ἀθέους, μασόνους, μέλη καὶ ἐντολοδόχους τῆς λέσχης Μπὶλντενμπεργκ δ’ ἐ ν ψηφίζω.

Νίκος Τσιζώνης, οἰκονομολόγος

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210.52.30.948, 210.24.69.152

e-mail: epalxeis@otenet.gr, www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές - Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Εκδοτική Παραγωγή:

ΛΥΧΝΙΑ, ΥΙΟΙ Θ. ΒΓΟΝΤΖΑ Α.Ε.

Ανδραβίδας 7, Χαμόμυλο Αχαρνών, Τηλ.: 210. 34.10.436

Γιατί απέτυχαν τα απελευθερωτικά κινήματα

Συνέχεια από τη σελ. 1

Η Άλωση της Πόλης κατά το 1453 βρήκε τον Ελληνισμό και τους άλλους ομόδοξους λαούς των Βαλκανίων τελειώς χωρισμένους και διαλυμένους. Οι Τούρκοι, με την μέθοδο του σαλαμιού, με την τμηματική δηλαδή αφαίρεση και κατάκτηση εδαφών και με το διαφορετικό καθεστώς για κάθε κατακτημένο μέρος, είχαν καταφέρει να κρατούν διχασμένους τους λαούς. Διατηρώντας δε την μεταξύ των λαών αυτών κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική ανισότητα, κατάφεραν να διαωνίζουν την κυριαρχία τους και να αντιμετωπίζουν τις διάφορες εξεγέρσεις ως τοπικά μόνο μικροσυμβάντα, αφού καμία, μα καμία από αυτές δε μπόρεσε να ξεσηκώσει όλους τους λαούς ή τουλάχιστον όλον τον Ελληνικό λαό. Και τούτο γιατί έλειπε η συνεκτική αρχή, η ομοιόμορφη καταπίεση και το κοινό όραμα.

Η μόνη συνεκτική δύναμη ήταν η Ορθοδοξία. Αλλά και αυτή βιώνταν διαφορετικά από τους διάφορους λαούς στις διάφορες περιοχές. Και ναι μεν το Οικουμενικό Πατριαρχείο, αμέσως μετά την Άλωση, ίδρυσε την Μεγάλη του Γένους Σχολή για την πνευματική τροφοδοσία των Ελλήνων και των άλλων σκλαβωμένων λαών, οι σκλαβωμένοι όμως Έλληνες και οι άλλοι Χριστιανικοί λαοί δεν κατανοούσαν ομοιότροπα την έννοια του Γένους. Κάθε λαός ήθελε να φύγουν μεν οι Τούρκοι, να ελευθερωθούν όλες οι σκλαβωμένες περιοχές, αλλά να καταλάβει αυτός την Κωνσταντινούπολη και να κληρονομήσει αυτός την Αυτοκρατορία.

Πρώτοι οι Βούλγαροι έκαναν την αρχή με το να βάλουν, εξαγοράζοντας τους Τούρκους, Βούλγαρο Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, με σκοπό να εκβουλαγρίσουν το Πατριαρχείο και στη συνέχεια όλους τους λαούς. Τις ίδιες βλέψεις είχαν και οι Βλαχομολδαβοί (οι αργότερα Ρουμάνοι), οι Αρμένιοι και αυτοί ακόμα οι Σέρβοι. Ήδη το νεοσύστατο τότε κράτος των Χριστιανών Αρβανιτών (1444)

είχε ως σημαία του τον Δικέφαλο Αετό και κρυφό σκοπό την Κωνσταντινούπολη, σκοπός που διατηρήθηκε στην συνείδηση πολλών Αλβανών μέχρι και τον Αλή-Πασά.

Οι Έλληνες, οι οποίοι, όπως είπαμε, ήσαν και οι πολυπληθέστεροι, δε διέθεταν για τους λόγους που προαναφέραμε συνεκτική αρχή εκτός του Πατριαρχείου, το οποίο, ευρισκόμενο στην Πόλη, μέσα δηλαδή στις πύλες της Πύλης, δεν μπορούσε να πρωτοστατήσει σε επαναστατικές κινήσεις και εξεγέρσεις. Η εθνική συνείδηση των Ελλήνων ακολούθησε διαφορετικό ρυθμό καλλιέργειας, ανάλογα με την περιφέρεια και την εξωτερική επίδραση. Ακόμη και η ονομασία των επιμέρους Ελλήνων εξαρτιόταν από τους ξένους και καμιά φορά καθόριζε και τη συμπεριφορά των ιδίων.

Οι «ραγιαδες», για παράδειγμα, ήσαν εκείνοι από τους Έλληνες που είχαν αποδεχτεί την τουρκική κατοχή ως φυσική συνέπεια της θείας νομοτέλειας. Οι Τούρκοι εξασφάλιζαν, κατά τους ραγιαδες, την ησυχία και ο «πολυχρονεμένος» Σουλτάνος εκπροσωπούσε τη θεία Δικαιοσύνη επί της γης. Άρα, κάθε απόπειρα εναντιώσεως προς τον Πατισάχ θα σήμαινε απειθεία προς τη θεία βουλή, που ήθελε την τιμωρία των «αμαρτωλών ραγιαδών». Οι «γιουνάνηδες» (από το «Ίωνες»), κυρίως κάτοικοι της Μικράς Ασίας, είχαν σαφή συνείδηση της ιδιαιτερότητάς τους έναντι των Τούρκων αλλά ζώντας για πολλούς ήδη αιώνες μαζί τους είχαν σχηματίσει την πεποίθηση ότι με τις εξεγέρσεις δεν επιτυγχάνεται η πρόοδός τους, η οποία επιτυγχάνεται με τη συμμόρφωσή τους μεν προς τις εκάστοτε θελήσεις του κατακτητή, αλλά και με την ταυτόχρονη οικονομική και μορφωτική τους ανάπτυξη. Γι' αυτό και δεν είχαμε σχεδόν καμία εξέγερση στη Μικρά Ασία.

Οι «γραικοί», οι κάτοικοι δηλαδή της κυρίως Ελλάδος και ιδιαίτερα των δυτικών περιοχών, επειδή συνόρευαν με τους λαούς της Ευρώπης, περίμεναν από αυτούς τη λύτρωσή τους και ήσαν έτοιμοι κάθε φορά που εκείνοι τους προέτρεπαν να εξεγερθούν, με καταστρεπτικές τις περισσότερες φορές συνέπειες, όπως στα Ορλωφικά. Οι «ρωμιοί», κυρίως οι κάτοικοι της Κωνσταντινουπόλεως και των γύρω περιοχών, ευρίσκονταν ανάμεσα από τους «γιουνάνηδες» και τους «γραικούς». Δι-

ατηρούσαν μεν άσβεστη την ελπίδα για αποκατάσταση της Αυτοκρατορίας των Ρωμαίων («πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικά μας θα 'ναι»), αλλά εναπόθεταν την εκπλήρωση αυτής της ελπίδος σε θείο θαύμα, σε κάποιο εξαιρετικό γεγονός πάνω από τις δυνάμεις τους. Στην αναβιωμένη αυτήν Αυτοκρατορία των Ρωμαίων θα συμπεριλαμβάνονταν όλοι οι υπόδουλοι λαοί ανεξαρτήτου εθνικότητας, παρά τα τόσα δείγματα ανθελληνικής δράσεως των άλλων λαών.

Όλοι αυτοί οι Ελληνικής καταγωγής σκλάβοι των Τούρκων απέφευγαν στην αρχή να χρησιμοποιήσουν την ονομασία «Έλληνες», γιατί η ονομασία αυτή παλαιότερα αποδιδόταν από τους θρησκευόμενους στους ειδωλολάτρες. Ας μην ξεχνάμε ότι από τα μέσα του 2^{ου} αιώνας προ Χριστού, από την υποταγή δηλ. της Ελλάδος στη Ρώμη και μέχρι το 1821, η ελληνική δημοκρατική συνείδηση ήταν εξοστρακισμένη από την λατινορωμαϊκή, την μουσουλμανική και την φραγκική εξουσιαστική δυναστεία. Μόνο στα εσωτερικά της Ορθοδοξίας και των ελληνικών κοινοτήτων διατηρούταν το ζώπυρον της δημοκρατικής ζωής.

Έτσι λοιπόν, τα τόσα εκατομμύρια των Ορθόδοξων Ελλήνων ζούσαν και πριν και μετά από την Άλωση χωρίς την συνεκτική δύναμη του Ελληνισμού, αφού ούτε συζήτηση δεν έκαναν οι αρχηγοί τους για δημοκρατία ή για Αμφικτυονίες. Έπρεπε λοιπόν να περάσουν αρκετά χρόνια για να ξαναβρούν οι Έλληνες τον Ελληνισμό τους, την κοινοτική τους οργάνωση, την δημοκρατική τους συνείδηση και την Ελληνορθόδοξη τους ταυτότητα.

Σε αυτό συνετέλεσε και η εμφάνιση πολλών Ορθόδοξων Ελλήνων λογίων του εσωτερικού, των γνωστών διδασκάλων του Γένους, οι οποίοι ένωσαν την Ορθοδοξία με τον Ελληνισμό και βοήθησαν στην πνευματική και εθνική καλλιέργεια του σκλαβωμένου Γένους (Κύριλλος Λούκαρης, ο οποίος καταδικώθηκε από Τούρκους και ξένους, Μελέτιος Πηγάς, Ηλίας Μηνιάτης, Δοσίθεος Ιερο-

σολύμων, Νικηφόρος Θεοτόκης, Ευγένιος Βούλγαρης, Ευγένιος Αιτωλός, κ.ά.). Αντιθέτως, οι λόγιοι του εξωτερικού βοήθησαν μεν στην ανάπτυξη του Ελληνισμού αλλά επηρεαζόμενοι από το δυτικό πνεύμα δεν ήθελαν την αναβίωση της Αυτοκρατορίας των Ρωμαίων. Ήθελαν μάλλον την δημιουργία κάποιου νεοελληνικού κράτους σύμφωνα με τα πρότυπα των δυτικών βασιλείων και αργότερα των δυτικών αστικών δημοκρατιών.

Εκείνος όμως που βοήθησε όχι μόνο θεωρητικά αλλά και πρακτικά στην σύζευξη Ορθοδοξίας, Ελληνισμού, Κοινοτισμού και στην πνευματική, ηθική και κοινωνική καλλιέργεια των υποδούλων ήταν ο Κοσμάς ο Αιτωλός. Αυτός έθεσε τα θεμέλια του σωστού Ελληνορθόδοξου πολιτισμού. Σιγά – σιγά λοιπόν το Γένος άρχισε να αποκτά και ελληνική συνείδηση και οικονομική ευρωστία και εσωτερική κοινοτική οργάνωση. Έτσι, ήρθε το ποθούμενο, η μεγάλη και η πιο οργανωμένη απ' όλες τις άλλες επανάσταση του 1821, η οποία πράγματι θα πετύχαινε τους σκοπούς της, αν οι ίδιοι αγωνιστές δεν παραιτούνταν από τις ξένες επιρροές και τις ξένες επεμβάσεις και δεν δέχονταν την ξένη κηδεμονία.

Όπως λοιπόν η έλλειψη ελληνοορθόδοξου και δημοκρατικής συνειδήσεως από τους Έλληνες και τους άλλους γύρω λαούς ήταν η αιτία που έπεσε η Πόλη, που σκλαβώθηκαν όλοι στους Τούρκους, που δεν μπορούσαν να συνεννοηθούν μεταξύ τους, που δεν έκαναν κοινή και δυνατή επανάσταση για την απελευθέρωση όλων τους, η ίδια έλλειψη Ελληνισμού και Ορθοδοξίας τους έκανε να μην ολοκληρώσουν το κοινό όραμα, την καθολική των πάντων απελευθέρωση, να μην δημιουργήσουν την πολυπόθητη ομοσπονδία, να μην προοδεύσουν και να είναι όλοι εξαρτημένοι από τις ξένες δυνάμεις. Επομένως, όσοι θέλουμε να δούμε τον τόπο αυτό πραγματικά ελεύθερο και αληθινά ευημερούντα και προοδεύοντα θα πρέπει να αναβαπτιστούμε στις ελληνορθόδοξες δημοκρατικές και κοινοτικές παραδόσεις και να αγωνιστούμε με σύνεση και συνεργατικότητα για την βίωση, προάσπιση και διάδοση του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, γιατί μόνον έτσι θα πετύχομε την κοινή πρόοδο και την κοινή σωτηρία.

Β. Τσούπρας

Αξιέπαινες πρωτοβουλίες

Αξιέπαινες είναι οι πρωτοβουλίες της Αρχιεπισκοπής Αθηνών και των λοιπών Μητροπόλεων σε συνεργασία με τον Ρ/Σ Σκάι και τις άλυσίδες των υπερκαταστημάτων προς συγκέντρωση τροφίμων, ένδυμάτων και κλινοσκεπασμάτων προς ανακούφιση των όλοένα αυξανόμενων δεινοπαθούντων Ελλήνων. Επειδή, όμως, η οικονομική κρίση συνεχώς διευρύνεται, καλό θα είναι η Εκκλησία της Ελλάδος να δημιουργήσει μόνιμους θεσμικούς οργανισμούς για την καλύτερη επιτέλεση των έργων, όπως την αναβάθμιση των Ένοριών, την επαναφορά του θεσμού των κοινωνικών διακόνων και την δημιουργία σταθερού εκκλησιαστικού σώματος. Σχετική επιστολή εστάλη από τις Επάλλξεις προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, με την ελπίδα να τύχη ανταποκρίσεως.

Νέα από τις Μητροπόλεις

Το Σάββατο και την Κυριακή Τελώνου & Φαρισαίου (4 & 5 Φεβρουαρίου) πραγματοποιήθηκε στον Πύργο & στην Αμαλιάδα Θεολογικό Συνέδριο με εισηγητές τους καθηγητές του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Χρίστο Καρακόλη, με θέμα: «Ο πνευματικός άνθρωπος στον σύγχρονο κόσμο: Ο σάλος των θλίψεων και η αγαλλίαση της ελπίδας στον Χριστό», και κ. Κων/νο Κορναράκη, με θέμα: «Η χαρά της πίστεως ως απάντηση στις θλίψεις του κόσμου κατά το παράδειγμα και την διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου».

Οι εργασίες έληξαν με γεύμα αγάπης την Κυριακή το μεσημέρι. Το Συνέδριο είχε και φέτος, όπως κάθε χρόνο, επιτυχία, παρά την καταρρακτώδη βροχή και τις πλημμύρες που έπληξαν την περιοχή κατά το διήμερο αυτό.

Κύμα Φιλελλήνων

Συγκινητικές είναι οι έκδηλώσεις χιλιάδων Φιλελλήνων απ' όλον τον κόσμο υπέρ της Ελλάδος και κατά των δυναστικών μέτρων που επιβάλλουν στην χώρα μας οι ισχυροί της γης. Από την άλλη μεριά, οι όμογενείς του εξωτερικού με προεξέχοντα τον Αρχιεπίσκοπο Βορείου Αμερικής άρχισαν να συγκεντρώνουν χρήματα προς ένισχυση των δεινοπαθούντων Ελλήνων.

Επειδή, όμως, όλες αυτές οι έκδηλώσεις και ένισχύσεις πρέπει να συνεχιστούν, είναι ανάγκη να ιδρυθεί στην Ελλάδα μόνιμη ύποδομη για την καλύτερη αξιοποίηση όλων αυτών των ένισχύσεων και να μην περιοριστεί ή όλη προσπάθεια σε μορφή ελεημοσύνης και φιλανθρωπίας. Μπορεί λ.χ. να συσταθεί εθνική κοινωνική τράπεζα, ή οποία με συμβολικό επιτόκιο να λαμβάνει εισφορές και να αναλαμβάνει την εξόφληση ληξιπρόθεσμων δανείων επαχθών ομάδων. Το όλο θέμα χρειάζεται ιδιαίτερη μελέτη, πού, αν είχαμε σοβαρούς κυβερνήτες, έπρεπε ήδη να την είχαν κάνει. Έλλείψει, πάντως, τέτοιων κυβερνητών οφείλει η διοίκηση της Εκκλησίας, σε συνεργασία με τους έθελοντικούς κοινωνικούς παράγοντες να πρωτοστατήσει και πάλι.

Ψήφισμα ένότητας και συνεργασίας

Πρός αλληλοβοήθεια και κοινούς αγώνες

Συνέχεια από τη σελ. 1

Σήμερα **12 Φεβρουαρίου 2012** οί συνελθόντες στην Αθήνα σέ γενική σύσκεψη προς εξέυρεση τρόπων αντιμετώπισεως τής δεινής καταστάσεως, στην όποία εύρίσκεται ή χώρα μας, μετά από τις εισηγήσεις, τις τοποθετήσεις και τις προτάσεις αποφασίζουμε όμοφώνως και ψηφίζουμε τά παρακάτω:

Εκφράζουμε τήν αγανάκτησή μας για τήν οικονομική απαθλίωση και για τήν κοινωνική αποσύνθεση τών Ελλήνων πολιτών.

Καταγγέλομε τήν ασύνετη τακτική τής πολιτικής ήγεσίας τού τόπου ως κύρια αίτία τής τωρινής συμφοράς τού τόπου μας.

Εναντιούμεθα προς κάθε νέα καταστροφική ενέργεια τών πολιτικών, πού θίγει τήν εθνική άνεξαρτησία και όδηγεί σέ οικονομική ύποδούλωση τού λαού.

Καλούμε κάθε τίμιο άνθρωπο και ενεργό πολίτη σέ ένότητα και συνεργασία για αλληλοβοήθεια και κοινούς αγώνες προς άποτροπή νέων δεινών και άπομάκρυνση όλων τών ύπαιτίων.

Προτείνουμε τόν σχηματισμό τοπικών ομάδων αλληλεγγύης και συνεργατικής δράσεως.

Προτείνουμε επίσης τήν συνεργασία τών ύγιών κοινωνικοπολιτικών δυνάμεων, προ-

σώπων και κινήσεων, προς σχηματισμό ενός αξιόπιστου κοινωνικοπολιτικού φορέως για τήν άποτροπή χειροτέρων δεινών και τήν κοινή σωτηρία.

Κάνουμε έκκληση στους πνευματικούς λειτουργούς τού τόπου να μεριμνήσουν περισσότερο για τήν αντιμετώπιση τών κοινών δεινών και να προτρέψουν τούς τιμίους και άξιους πολίτες να πρωτοστατήσουν με δημοκρατικές διαδικασίες στην έξυγίανση τού όλου κρατικού μηχανισμού, στην άπομάκρυνση και τιμωρία τών ύπαιτίων, στην αντιμετώπιση τών ζωτικών προβλημάτων τού λαού και στην επίτευξη τής κοινής προόδου.

Τέλος, **δηλώνομε ότι είμαστε άνοικτοί σέ κάθε συνεργασία πού άποσκοπεί στό κοινό καλό και στην κοινή σωτηρία.**

Η παρέμβαση που δεν έγινε

Το παρόν κείμενο αποτελεί τη γραπτή έκφραση της παρέμβασης στη συγκέντρωση της 12 Φεβρουαρίου, που όμως τελικά για λόγους χρόνου δεν ακούστηκε εκείνη τη μέρα.

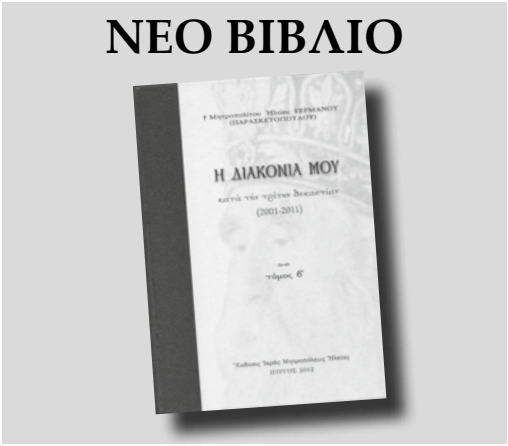
Η Ελλάδα βιώνει τη χειρότερη κρίση της μεταπολεμικής περιόδου. Όλοι όσοι κυβέρνησαν τον τόπο έχουν μερίδιο ευθύνης για την τραγική εξέλιξη, γιατί εκμεταλλεύθηκαν τη θέση τους και μετέβαλαν την Πολιτεία σε κομματικό φέουδο, που χρειαζόταν δανεικά για να λειτουργήσει, αδιαφορώντας για την οικονομική επιβάρυνση και την υποθήκευση του μέλλοντος των Ελλήνων. Επίσης μερίδιο ευθύνης έχουν και οι ψηφοφόροι, οι οποίοι γνώριζαν εδώ και δεκαετίες ότι οι πολιτικοί έλεγαν συνεχώς ψέμματα και κορόιδευαν το λαό, προς ίδιο όφελος και κομματικό συμφέρον. Παρόλα αυτά συνέχιζαν οι Έλληνες να τους ψηφίζουν και να γεύονται τα αποφάγια της εξουσίας, ερχόμενοι στη θέση των υποδούλων και απεμπολώντας την αξία των πολιτών μιας ευνομούμενης δημοκρατικής κοινωνίας.

Παρόμοια, όμως, ευθύνη έχουν και όσοι παρουσιάστηκαν στο πέραςμα της καλής περιόδου ως «υγιείς» δυνάμεις, είτε είχαν χριστιανικό όνομα είτε είχαν «περιφερειακή», «αναγεννησιακή» κ.ο.κ. επωνυμία. Στην πραγματικότητα οι πολιτικοί αυτοί σχηματισμοί δεν είχαν καμιά παρέμβαση στο λαό, αλλά αναλώνονταν στην προβολή του αρχηγού τους, αφού στην ουσία επρόκειτο για προσωποκεντρικές κινήσεις με έντονη προσπάθεια αυτοδικαίωσης. Πώς λοιπόν σήμερα έρχονται οι Επάλξεις και ζητούν από αυτά τα κομματάκια να συνεργαστούν, με το δεδομένο ότι αν είχαν τη διάθεση οι πρωταγωνιστές τους να συνεργαστούν δεν θα σχημάτιζαν το δικό τους κόμμα αλλά θα προωθούσαν τη συνεργατική νοοτροπία και την αδελφική κατανόηση. Είναι ουτοπία να ζητάμε από τέτοιου είδους προσωποκεντρικές ή αυτοδικαιωτικές κινήσεις να συνεργαστούν μεταξύ τους. Δεν πρόκειται ποτέ να πραγματοποιηθεί ένα τέτοιο όνειρο. Το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται αυτά τα κομματάκια είναι να πάρουν ένα ποσοστό ψήφων, ώστε να λάβουν επιχορήγηση από το κράτος και να συνεχίσουν τη μίζερη ζωή τους. Χωρίς να καταλαβαίνουν ότι αυτή η επιχορήγηση είναι το κοκκαλάκι που θα τους πέταγε το σύστημα για να συνεχίσουν οι επιτήδειοι το φαγοπότι εις βάρος του λαού.

Το δεύτερο σημείο της παρέμβασης έχει να κάνει με την ωραιοποίηση που κάποιο ομιλητές επιχείρησαν σχετικά με την ιδιαιτερότητα

του ελληνικού λαού. Προβλήθηκε μια οπτική που υποβιβάζει την ποιότητα των λαών της Δύσης και προάγει τον εθνικισμό μέχρι του σημείου του ρατσισμού. Η θέση μου είναι ότι η κρίση δε θα σταματήσει στην Ελλάδα. Οι τραπεζίτες και οι χρηματιστές, αφού καταφάγουν τη χώρα μας θα απλώσουν τα νύχια τους και στις υπόλοιπες χώρες, ακόμη και αυτές που σήμερα στέκουν αψ' ύψηλού και δεν λογαριάζουν τίποτε. Στη θέση του Έλληνα εργαζόμενου θα βρεθεί τότε και ο Γερμανός και ο Γάλλος και ο Ολλανδός συνάδελφός του, στην πίεση της «πρέσσας» που θα συνθλίβει μισθούς, συντάξεις, εργασιακά δικαιώματα και τελικά τα ίδια τα πρόσωπα. Αν συμβεί κάτι τέτοιο είναι πολύ πιθανόν ότι θα ξεσηκωθούν αυτοί οι λαοί, που έχουν παράδοση κοινωνικών αγώνων, και ίσως με τον τρόπο αυτό δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την ανατροπή των ζοφερών σχεδίων των «αγορών». Μόνο έτσι θα έχει ελπίδα και η Ελλάδα. Το κακό είναι ότι στη δική μας γειτονιά αυτές οι επαναστατικές κινήσεις φτάνουν καμιά εικοσαριά χρόνια αργότερα και με την ρετσινιά της δυκίτροπης αλλοτρίωσης και δεν είναι βέβαιο ότι κι εμείς, όπως κατά την Έξοδο οι πρώην σκλαβωμένοι Εβραίοι, θα τις ζήσουμε. Γιατί οι δικές μας γενιές δε στάθηκαν άξιες να γευτούν την είσοδο στη Γη της δημοκρατικής Επαγγελίας αλλά αντίθετα λάτρεψαν το χρυσό μοςχάρι της κομματικής ειδωλολατρίας. Ας ελπίσουμε ότι θα ακολουθήσουν τα παιδιά μας τουλάχιστον το παράδειγμα του Ασώτου και ερχόμενα εις εαυτόν να επιστρέψουν στην πατρική αγκάλη της αγάπης, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της αυτάρκειας.

Γεώργιος Β. Τσούπρας
Καθηγητής Θεολόγος.

Δραστηριότητες

Άποκριάτικη συνεστίαση
Τήν Κυριακή **12 Φεβρουαρίου** στις **1.30 μ.μ.**, μετά την εκδήλωση για τήν Ένότητα και Συνεργασία, πραγματοποιήθηκε ή άποκριάτικη συνεστίαση τών Έπαλξεων με καλομαγειρεμένο σπιτικό φαγητό, άφθονο δωρεάν κρασί και άναψυκτικά ως και θαυμάσιο μουσικοχορευτικό πρόγραμμα πού προσέφεραν οί νέοι τών Έπαλξεων.

Η πνευματική και ακόλουθως ή ύλική τροφοδότηση βοήθησαν στην κοινή άναψυχή και στην δημιουργία οικογενειακής κοινοτικής ατμόσφαιρας μέσα στις έλληνοορθόδοξες παραδόσεις μακρινά από μασκαρέματα και άλλες ξενόφερτες συνήθειες. Θερμές εύχαριστίες στα ύπερκαταστήματα «Σκλαβενίτης», στο «Δωρικό» τού κ. Σούρσου, στην «Άγροτική Γωνιά», στο Κρεοπωλείο «Τσιρώνης» και στην Έταιρεία «3 Έψιλον» για τήν προσφορά προϊόντων τών επιχειρήσεών των, τά όποια παρασκευάσθηκαν και διατέθηκαν ύπερ τών ιεραποστολικών και μορφωτικών σκοπών τών Έπαλξεων, ως και στα έμπορικά καταστήματα και στα βιβλιοπωλεία, στις ναυτιλιακές εταιρείες «Superfast Ferries» και «Μινωϊκές Γραμμές» και στα θέατρα «ΑΛΦΑ» και «ΘΥΜΕΛΗ», πού προσέφεραν τά δώρα για τήν λαχειοφόρο.

Θερμές εύχαριστίες άξιίζουν επίσης στους έθελοντές και στις έθελόντριες πού βοήθησαν στην διεξαγωγή τής συνεστιασεως, πού σημείωσε ιδιαίτερη έπιτυχία, παρά τήν κακοκαιρία, τήν άναστάτωση λόγω τών κινητοποιήσεων και τών έπα-

πειλούμενων και τελικά έπισυμβάντων έπεισοδίων στο πολύπαθο κέντρο τής πόλης μας, γεγονός πού δείχνει ότι ύπάρχουν –ετυχώς– ακόμη Έλληνες πού άντιστέκονται στις παντοειδείς άνθελληνικές μεθοδεύσεις.

Αξιόλογη όμιλία

Στις **18 Φεβρουαρίου** και ώρα **7:00μμ** στην αίθουσα τών Έπαλξεων πραγματοποιήθηκε όμιλία από τόν υπεύθυνο τών Έπαλξεων κ. Β. Τσούπρα, με θέμα: «*Η κοινωνικότητα κριτήριο τής μελλούσης κρίσεως*». Με βάση τó ευαγγέλιο τής Κρίσεως ό κ. Τσούπρας άνέπτυξε τήν καθοριστική σημασία τών έργων και τής κοινωνικής διακονίας για τήν μέλλουσα κρίση, κάτι στο όποιο οί Χριστιανοί συνήθως ύστερούμε, αφού μένουμε στην θεωρία ή τουλάχιστο περιοριζόμαστε σέ άτομικές έλεημοσύνες και όχι σέ οργανωμένη κοινωνική δράση προς άνακούφιση τών άναξιοπαθόντων αδελφών μας, στην θέση τών όποιών μπορεί νά βρεθούμε κάποια μέρα και εμείς.

Μίνα Τσάμου

Κλαψίγελο

Μνημόνιο και Μνημόσυνο

–Τί κάνεις αὐτοῦ κυρά Γιώργαινα;
–Δέν βλέπεις, κυρά Κώσταινα; Νά, καθαρίζω στάρι, γιά νά κάνω κόλλυβα. Ψυχοσάββατα έχουμε. Νά μήν κάνω μνημόσυνο στόν μακαρίτη και στοὺς ἄλλους συγγενεῖς;
–Τί μνημόσυνο μοῦ λές, κυρά Γιώργαινα; Ἐκεῖ εἶσαι ἀκόμα; Τώρα ἔχουμε μνημόνιο. Τό κατάλαβες; Μνημόνιο. Θά πάρουμε λεφτά, θά φάν' και οἱ κότες.
–Ἔτσι λές, κυρά Κώσταινα; Ἐγώ σοῦ λέω, ἀπ' τήν ὥρα πού ἡ Ελλάδα θά δεχθῇ τὸ μνημόνιο, ἐτοιμασεῖτε νὰ τῆς κάνουμε μνημόσυνο. Καὶ κλαίγοντας θά λέμε: «Θεὸς σχωρέσ' τὴν Ἑλλαδίτσα! Καλὴ ἦταν ἡ κακομοίρα. Ἀλλ' ἤθελε λούσα ἡ χαζή. Ἀντὶ ὅμως γιά κολιέ και χαιμαλιά, τῆς κρέμασαν γιά κολάρο τὸ βαρὺ μνημόνιο. Ὁ Θεὸς νὰ τὴν ἀναπαύσῃ».

Οἱ ἀρμोστές
–Τί τρέχει, Τζάκι; Ποῦ πᾶς βιαστικός;
–Νά, Μπράουν. Πάω στὴν Ἑλλάδα. Νὰ πάρω κι ἐγὼ θέση ἀρμοστοῦ στὴν ἄτακτη αὐτὴ χώρα.

–Κι ἐγώ, Τζάκ, ἐκεῖ πάω. Νὰ και ὁ Φράνκ. Κι ὁ Φίσερ. Κι αὐτοὶ ἐκεῖ πάνε.
–Μὰ ἔχει ἡ Ἑλλάδα λεφτά και γιά τοὺς τέσσερις μας;
–Ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει τώρα λεφτά. Οἱ δανειστὲς τῆς ὅμως ἔχουν. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε τὴν δανεῖζουν. Γιὰ νὰ τὰ πάρουν διπλᾶ και νὰ πάρουμε κι ἐμεῖς μερικά, πού εἴμαστε οἱ μπιστικοὶ τους...

Στὸ βόρβορο
–Πά, πά, πά, ἔκανε ἡ πάπια. Ἐλάτε, ἀδελφοῦλες, κι ὅλα τ' ἄλλα τὰ πτηνὰ νὰ βουτηξοῦμε στὴν λίμνη τὴν καθαρὴ, νὰ καθαριστοῦμε κι ἐμεῖς και νὰ δροσιοτοῦμε μιὰ στάλα.
–Πᾶμε, πᾶμε, εἶπαν ὅλα τὰ πτηνὰ και τὰ ζωάκια. Καὶ τρέξαν ὅλα πρὸς τὴν λίμνη. Δυὸ γουρουνάκια, ὅμως, δέν πῆγαν πρὸς τὴν λίμνη ἀλλὰ πρὸς τὸν βάλτο. Βούτηξαν μέσ' στοῦν βοῦρκο και γέμισαν λάσπη και βρωμιές. Πῆγαν δηλαδὴ νὰ καθαριστοῦν «εἰς κυλισμὸν βορβόρου». Μήπως σᾶς θυμίζουν κάποιους σπουδαίους συγχρόνους μας (και δὴ μεγαλόστομους ρήτορες);
ἡ τσούχτρα

Ἀρωγές πρὸς τὶς ΕΠΑΛΞΕΙΣ			
π. Χαβάτζας Ἐλευθέριος	300 €	Βενέτης Δημήτριος	30 €
Γκέτσος Θ.	10 €	Μπαρμπαγιάννης Ἀνδρέας	20 €
Αὔγεριου Κων/νος	10 €	Σπύρου Βασίλειος	20 €
Σκούρη Εἰρήνη	15 €	Γεωργοπούλου Σόφη	7 €
Καράλη-Ἀναγνώστου Σεβαστή	20 €	Ἀναγνώστόπουλος Βασίλειος	10 €
Συριανοῦ Ἑλένη	20 €	Αργυρόπουλος Κων/νος	20 €
Μεϊντάνη Βασιλική	10 €	Ζαχαδοῦλα Ἑλένη	15 €
π. Τσάλα Θεότιμος	10 €	Δούκας Μελέτιος	10 €
Γκούμας Ἰωάννης	30 €	Λούλη Αἰκατερίνη	20 €
Καβάκα Μαρίνα	40 €	Γιαννακούλιας Ἰωάννης	20 €
Μαυροφόρου Σοφία	30 €	Βουτσᾶς Χρήστος	20 €
Τοάγκλου Νατάσα	20 €	Δημητριάδης Δημήτριος	20 €
Σκιαδᾶ Εὐανθία	20 €	Πελεκάνου Δήμητρα	30 €
Μ.Μ.	50 €	Εὐχαριστοῦμε τοὺς παραπάνω συνδρομητὲς μας και εὐχόμαστε ὅπως ὁ Θεὸς τῆς αγάπης τοὺς ἀνταποδώσῃ πλοασιόνα.	
Μπουρδουκλή Μαρία	20 €		
Τεντόγλου Βασιλική	10 €		
Κοτρωνάκη Ἐλευθερία	10 €		